

ומשום זה נאמר והקרבנתם מנחה
חדשה לה'. בתפלות שהן במקום
הקרבנות. באילו קרבנות של
התפלות היא מתחדשת?
בשבעתיכם. כלומר שביעות,
שבו מתן תורה, ונקרא חמשים
יום לעמר. ובו שבעה שביעות,
מצד אותו שנאמר בו (תהלים קיט)
שבע ביום הללתיך. והיא מלכות,
כלה, כלולה משבע ספירות,
כלולה בכינה, שהיא מתפשטת
בחמש ספירות לחמשים.

יסוד כל, כלול מאלין חמשים. כל"ה - כ"ל ה'. כלולה מחמשים,
כלם נבלעים בתוף חמשים,
חכמה שהיא י' עליונה מבלעת
בתוף חמשים. ה' פעמים עשר.
ה' - בינה. י' - חכמה. עשר
פעמים ה', כלומר חמשים
בחסבון כ"ל, ובחשבון י"ם,
והוא ים התורה. המקור שלו
כתר, שאין לו סוף. שאר
הספירות נקראות על שמה
שבעת ימים. והמלכות ים סוף,
שהיא סוף כל הימים.

ומשום זה שהם חמשים, שבעה
שביעות, מנחתם שלשה
עשרונים ושני עשרונים, חמש,
שהם חמש פעמים עשר. זהו
שקטוב (במדבר כח) ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר האחד (ו) שני עשרונים לאיל
האחד, עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים. ושבעת
הכבשים פנגד (ויקרא כג) שבע
שבתות תמימת תהינה. כל אחד
עם ששה הימים שלו.

ובעשור לחדש השביעי (במדבר כט)
- שהוא תשרי. מקרא קדש יהיה
לכם - זה יום הכפורים, שהוא
עשירי, י' כלול מעשרת ימי

איהי אתחדשת קמיה דקודשא בריך הוא. ובגין דא,
והקרבנתם מנחה חדשה ליהנה. בצלותין דאינון באתר
דקרבנין. באן קרבנין דצלותין איהי מתחדשת.
בשבעתיכם. דהיינו שביעות, דביה מתן תורה, ואתקרי
חמשים יום לעמר. וביה שבעה שביעות, מסטרא דהוא
דאתמר ביה, (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך, ואיהי מלכות
כלה. כלילא משבע ספירן, כלילא בכינה, דאיהי
אתפשטת בה' ספיראן לחמשים.

יסוד כל, כלול מאלין חמשים. כל"ה: כ"ל ה'. כלילא
מחמשים, פלהו נבלעים בגו חמשים, חכמה
דאיהי, י' עלאה, מובלעת בגו חמשים. ה' זמנין עשר.
ה' בינה. י' חכמה. עשר זמנין ה' היינו חמשים ובחושבן
כ"ל. ובחושבן י"ם. ואיהו ים התורה. מקורא דיליה
כתר, דלית ליה סוף. שאר ספיראן, אתקריאו על שמה
שבעת ימים. ומלכות ים סוף, סוף דכל ימים.

ובגין דא אינון חמשים, שבע שביעות, מנחתם שלשה
עשרונים, ושני עשרונים. חמש, דאינון חמש
זמנין עשר. הדא הוא דכתיב, (במדבר כח) ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד [ו] שני עשרונים
לאיל האחד. עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים. ושבעת הכבשים, לקבל (ויקרא כג) שבע שבתות
תמימת תהינה. כל חד עם שית יומין דיליה.

ובעשור לחדש השביעי, (במדבר כט) דאיהו תשרי. מקרא
קדש יהיה לכם, דא יום הכפורים. דאיהו
עשירי י', כליל מעשרת ימי תשובה. ותקינו ביה ה'
צלותין, לחברא לה עם ה'. (מאי מקרא קדש יהיה לכם. דא יום
הכפורים דאיהו עשירי י', כליל מעשרת ימי תשובה. ותקינו ביה ה' צלותין,
לחברא עם ה') מאי מקרא קדש. לאפרשא ליה משאר יומין,
דאית בהו פולחנא דחול. ובגין דא, כל מלאכת עבדה
לא תעשו.

תשובה. ותקינו בו חמש תפלות, לחבר אותו עם ה'. (מהו מקרא קדש יהיה לכם? זה יום הכפורים שהוא עשירי,
י' כלול מעשרת ימי תשובה. ותקינו בו חמש תפלות, לחברו עם ה') מהו מקרא קדש? להבדילו משאר ימים שיש
בהם עבודה של חל. ומשום זה, כל מלאכת עבדה לא תעשו.